

TÍÐINDI

Eydbii Myndir

- Eg havi ikki hugsað stórvegis um, at tað kundið gingið heilt galið. Eg havi alla tíðina verið róligur, og nú eri eg bara glaður um, at tað heila spældi so væl av hóast alt, sigur Janus Jacobsen

teir ikki beinanveg, fortelur Janus Jacobsen og heldur fram.

- Eg varð fluttur av dialysudeildini á kirurgideildina. Tá fekk eg boðini um, at føtur og fingrar máttu takast. Eg spekuleraði ikki stórvegis um hetta, tí eg dugdi at síggja, at tað stóð so illa til, at tað var eingin annar útvegur, greiðir Janus Jacobsen frá.

Føturnar og partar av fingrunum blivu tikin undir somu skurðviðgerð.

Avbjóðingar í gerandisdegnum

Tá skurðviðgerðin var av, vaknaði Janus uttan føtur, og eisini var tað mesta av fingrunum tikið.

- Sjálvandi var tað løgið. Onkuntíð enn kann eg merkja tærnar, og eisini havi eg eitt lítið sindur av fantompínu, men tað kunnu lækarnir ikki geva heili-vág fyri, fortelur Janus Jacobsen.

Báðar tumlarnar hevir hann framvegis. Sum vikurnar gingu, gjørdist Janus birgari fyri hvønn dag, og hann kom heim til Klaksvíkar fyrst í august mánaði, har hann hevir verið til

uppvenjingar síðani.

- Enn havi eg ikki hugsað so nógv um, hvussu eg skal klára meg, men sjálvandi

eru onkrar avbjóðingar. Eitt nú er trupult at knappa skjúrturknappar, og eisini má eg brúka annarleiðis

hættir at halda í gafli og knívi. Í næstum fari eg til Danmarkar at fáa protesur til beinini, og so taka vit tað,

sum tað kemur við tí, sigur Janus Jacobsen og leggur afturat, at hann er lættur av lyndi, og tað er ein góður

eginleiki í hesi støðu.

- Eg havi ikki hugsað stórvegis um, at tað kundið gingið heilt galið. Eg havi alla tíðina verið róligur, og nú eri eg bara glaður um, at tað heila spældi so væl av hóast alt, sigur Janus Jacobsen, sum heimkomin úr Danmark hevir verið til onkran fótbóltsdyst, á kafé, biltúr. Í farnu viku gjørdist hann 70 ára gamal, og tað bleiv hátíðarhildið við eini 300 føðingardagsgestum í Betesta í Klaksvík.

Og hann er við gott mót, hóast gerandisdagurin er nógv broyttur.

- Eg síggi í sjónvarpinum, at teir renna kapp við protesum. Um eg fari tað, tað skal eg ikki siga, men fái eg gingið og stiðjað meg, so er tað gott.

- Ytsti liðirnir á fingrunum blivu svartir, spískir og kaldir. Eg minnst, at eg segði við konuna, at hetta fór ikki at bliva til fingrar aftur, sigur Janus Jacobsen. Her sæst hann í hospitalssongini á Ríkissjúkrahúsinum

Privatmynd

